

Vojtěch Popelka, Tisalabs, Irsko

Na konci srpna a na začátku září tohoto roku jsem se účastnil stáže ve městě Cork na jihu Irska. Cork je velký asi jako Plzeň a žije zde přibližně 200 000 obyvatel. Díky programu Erasmus+ a díky naší škole VOŠ a SPŠE Plzeň jsem měl možnost se této stáži zúčastnit.

Pracoval jsem ve firmě Tisalabs, která se zabývá vývojem aplikací, tvorbou web stránek a vývojem IoT zařízení. Kolegové byli většinou přátelští a se vším poradili. Ve firmě jsem pracoval ještě s kolegou Honzou Pilařem.

Většinou jsem měl testovat nebo opravovat zařízení, která zjišťují všechna data při těžbě lesů – počet pokácených stromů, průměrná velikost klád, čas těžby, GPS lokace, atd. Součástí testu bylo také nastavování těchto zařízení. Tato zařízení běží na operačním systému ubuntu, se kterým jsem nikdy předtím nepracoval, tudíž jsem se něco nového naučil. S tím mi pomohl kolega Ander. Poté jsem ke všemu vytvořil tabulku a do toho zjištěné hodnoty napsal.

Při své práci jsem využíval hodně znalostí z počítačových sítí, kdy jsem se vzdáleně připojoval na zařízení a nastavoval je z příkazového řádku. Ale zároveň jsem zařízení opravoval, kdy mi stačila pouze manuální zručnost.

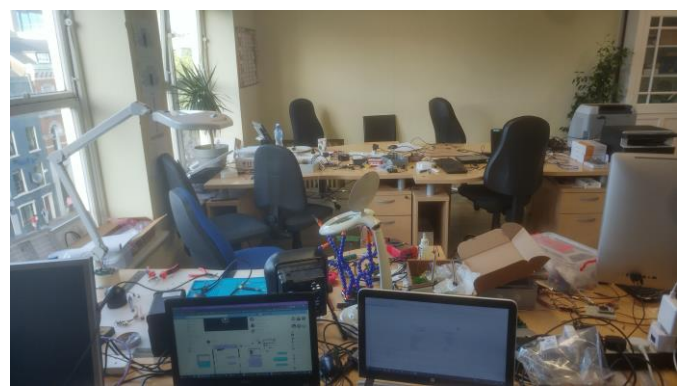
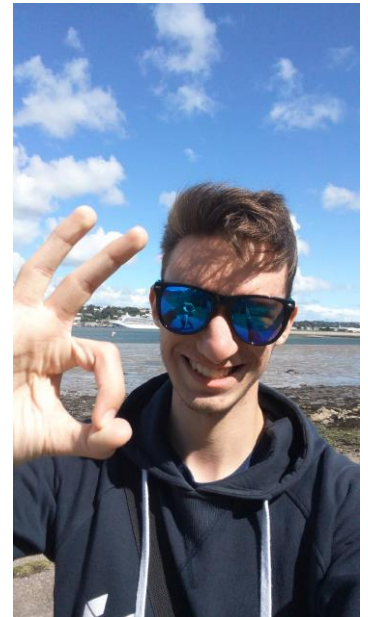
Prvních několik dní bylo lehce obtížné porozumět irskému přízvuku, avšak rychle jsem si na to zvykl. Měl jsem výhodu v tom, že ve firmě nebyl ani jeden rodilý Ir, takže jsem každému bez problému rozuměl. Myslím, že jsem se zde naučil lépe vyjadřovat a obecně více se bavit s lidmi, ať už jsem se ptal co bude k večeři, na čem mám pracovat anebo odkud jede vlak do Corku. Za tři týdny jsem na sobě také pozoroval zlepšení výslovnosti některých složitých anglických slov.

Bydlel jsem s Tomášem Hynkem v části Banduff asi 30 minut autobusem od centra. V našem pokoji jsme se nemohli pomalu ani otočit. Ale dalo se na to zvyknout. Rodina byla přátelská. Na snídani jsme si mohli vybrat z cereálií nebo toustů. K obědu jsme většinou dostali jeden sandwich, nějakou sladkost, jednu čokoládovou tyčinku, nějaké ovoce a jeden balíček brambůrků. K večeři jsme měli fazole stokrát jinak, jen asi dva dny fazole nebyly, avšak vždy byly s něčím jiným a obecně jídlo bylo velmi chutné.

Ve volném čase jsme navštívili několik míst. Byli jsme v lihovaru Jameson, na Moherských útesech, v národním parku Killarney a v malebném městečku Cobh, kde jsme navštívili i místní hospodu. Dokonce jsme se byli i párkrát proběhnout po okolí našeho domu.

Z grantu bylo hrazeno ubytování v rodině, strava v rodině a letenky. Vše ostatní jsme platili ze zbylých peněz, které jsme dostali. Jen kufry jsme museli platit sami a za dva týdny, u někoho za tři, se peníze za kufry vrátily.

Před odjezdem jsme se připravovali s paní Bendovou, kde jsme se dozvěděli několik praktických věcí o Irsku a letišti. Zároveň jsme dělali kurzy online.

Celkově bych řekl, že se stáž povedla a určitě to pro mě byla zajímavá zkušenost, poznal jsem jinou kulturu, naučil se několik nových věcí a poznal nové lidi.

Můj největší úspěch je, že jsem se dokázal bavit s několika rodilými mluvčími, jako bych je znal roky a kompletně jsem jim rozuměl.